

OKAZOWANY (5) *part praet pass impf*

Oba o oraz oba a jasne.

sg f N okazowanã (1). ◇ n N okazowan(e) (1). ◇ pl N subst okazowan(e) (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w. s.v. okazać.

1. Pokazywany (3) :

a. Robiony na czyichs oczach, demonstrowany (o widowiskach) (2) : Tragoedia, Stárofwiecki wymysł íprawowania gier/ w które známienitych ludzi [...] ofoby bywały w wodzone/ ych ípofohy y obyczáye były okázowane *Mącz* 460c.

okazowany w czym (1): Fabuła praetextata. Comedie w których íprawy á obyczáye wielkich pánów i ich paniąt bywáyá okázowane. *Mącz* 453d.

b. Objawiany w sposób nadprzyrodzony (1) :

Wyrażenie: »pod figurami okazowany [komu]« (1): iż ty dziwne táiemnice Páńskie też pod dziwnemi figurámi temu to Ianowi s. okázowane były *RejAp* 2v.

2. Udowadniany, wykazywany, wiarygodnie potwierdzany [czym] (1) : Záprawdęc śláhectwo ma być okázowane [*declaranda est*] íprawámi *ModrzBaz* 50v.

3. Wyświadczony przez kogoś [komu] (1) : wárując íe [...] tákże y thego áby nie byłá wíetńza ízczodrobliwość niż tego then íeft godzien/ komuby miálá być okázowana. *Phil* F3.

Cf **OKAZOWAĆ**